

Se knjižnicam obetajo zlati časi?

Mestno knjižnico prenavljajo, kar je na prvi pogled zelo nerodno. Zima je in ljudje v tem času radi vzamejo v roko dobro knjigo. Vendar pa so v Mestni knjižnici poskrbeli, da ne bo zadreg. Njihova izkaznica sedaj velja tudi v Delavski in Pionirski knjižnici. Več o obnovi in tudi o težavah knjižnice pa smo se pogovarjali z Branetom Čepom, vodjem mestne knjižnice.

— Kaj boste pravzaprav obnovili?

»Pred dobrim letom smo obnavljali evidenca obiska in izposoje in čitalnico, sedaj pa so se odločili, da prenovimo še oddelke za izposajo knjig na dom. Posodobili bomo notranjo opremo, naredili prehod med čitalnico in oddelkom za izposajo, razširili več prehodov in pridobili še dodaten prostor v velikosti 30 kvadratnih metrov.«

— Kdaj pričakujete prve delavce?

»Uradno naj bi prišli 1. februarja, vendar pa smo morali knjižnico zapreti že prej zaradi izpraznitve prostorov od-

delka za izposajo, kar pa nikakor ni majhno delo. Opozoril bi vse, ki bi želeli vrniti knjige, naj jih zadeva nikar ne skrbi, saj zamudnin ne bomo obračunavali.«

— Ali je denar za obnovo tveganje, da ne bo zbran in koliko naj bi obnova veljala?

»Denar bo prispevala Ljubljanska kulturna skupnost, po predvidevanjih pa naj bi veljala približno 20 milijonov dinarjev.«

— Imate kaj težav pri nabavi knjig?

»O nakupu knjig odločajo vodje posameznih enot knjižnice Oton Župančič, ki tudi izberejo katere ponujene knji-

ge bomo vzeli in koliko ji bomo razdelili med štiri enote knjižnice Oton Župančič. Te enote pa so: Delavska knjižnica, Pionirska knjižnica in Mestna knjižnica s čitalnico, ter Potujoča knjižnica.«

— Kako pa je pri vas s članarini?

»Članarina je enoletna in je zelo simbolična, saj odrasli od 20. leta plačujejo 150 dinarjev, starejši od 15 let plačujejo 50

dinarjev, člani izpod 15 let pa ne plačujejo članarine.«

— Se vam zdi da danes več ljudi hodi v knjižnice kot včasih?

»Seveda. Zdi se mi, da prihajajo »zlati časi« knjižnic, ker so nove knjige vedno dražje in postajajo že skoraj luksuz.«

— Po katerih knjigah pa ljudje največ povprašujejo?

»To so seveda najnovejše knjige kot na primer Igralec Poldeta Bibiča ali Volodja Simone Signore. Že nekaj časa pa je veliko zanimanje za knjige kot je Mistralova hči.«

Koliko časa bodo vrata Mestne knjižnice zaprta še ne vedo natančno. Dobro pa bi bilo, da bi bila dela čimprej opravljena, glede na to, da so knjige postale tako drage.

DOLORES PODBEVŠEK

V Mestni knjižnici je vedno živahno

POST-MINIFEST 87

Filmski praznik Ljubljane

Ni lepo in tudi kaj zoprno je — toda nekaterih stvari preprosto ne moreš povedati brez števil. Ljubljanski MINIFEST 87 si je od 12. do 21. februarja — v desetih dneh — ogledalo natanko 8391 ljubiteljev dobrega, sodobnega filma. Rekli smo sodobnega in s tem želimo poudariti, da Ljubljana (žal, za zdaj samo Ljubljana), ne caplja več na repu evropskih in svetovnih filmskih dogodkov, ampak da jim neposredno sledi.

Vsi minifestovski filmi imajo letnico proizvodnje 1986 in vsi po vrsti so ta hip na sporedu evropskih in ameriških kinematografov. Pa še nekaj zanimivega: kdor je bil zadnje čase v New Yorku, je lahko opazil, da je tam še vedno na

rednem sporedu Scottov film TOP GUN s simpatičnim Tomom Cruisejem, ki ga še danes lahko občudujete (v tistem filmu) tudi v ljubljanskih dvoranah Union in Bežigrad, prav tako v moderni tehniki dolby-stereo.

V kinu Šiška smo imeli tudi tako imenovano FEST PARADO 87. Mi v kinematografiji smo filme poimenovali paradni konji. V desetih dneh je bilo na sporedu 10 filmov in ogledalo si jih je 14.215 gledalcev. Seštejmo! 8391 gledalcev v Komuni in 14.215 gledalcev v Šiški — skupaj 22.606 ljubiteljev sodobnega filma, ki je bil že deležen mednarodnih nagrad in priznanj. Dva med njimi kandidirata celo za največje število letošnjih Oskarjev.

Več kot 22 tisoč Ljubljančanov je od 12. do 21. februarja žrtvovalo deset svojih dnevov (če so si hkrati ogledovali tudi pompozno filmsko parado v Šiški), da bi — če smemo reči — »v enem zamahu« vsaj deloma spoznali najnovejšo svetovno, seveda pretežno ameriško filmsko proizvodnjo. Vsi filmi so bili že opremljeni s podnapisi in v organizaciji se ni zataknilo. Za »predstavo presenečenja« pa so ponudili še atraktiven ameriški film Modri žamet (Blue Velvet), film, ki je na lanskem beneškem festivalu povzročil kar hud škandal, saj ga direktor festivala ni dovolil javno prikazati.

Ljubljanska distribucija Vesna film pa je v torek, 24. februarja tik pred predstavo ob 18. uri nagradila 79.999, 80.000 in 80.001 obiskovalca filma uspešnice Top Gun, ki bo najverjetneje dosegel število 100.000.

Konferenca ZRVS Poljane

V prostorih Družbenega centra Poljane je bila 20. januarja programsko volilna konferenca krajevne organizacije ZRVS Poljane. Konferenca se je pričela s predvajanjem dveh strokovnih filmov, ki sta prikazovala diverzantske akcije in diverzantsko podmornico. Udeležence so seznanili z dosedanjimi dejavnostjo in s programom dela. Po finančnem poročilu in razpravi je konferenca potrdila predlagana poročila in sprejela program dela za naslednje obdobje. Ob tej priložnosti so podaljšali mandat predsedniku Gračanu in tajniku Kropivniku. Za novega predsednika kadrovske komisije je bil izvoljen Blaž Matekovič, za novega člana predsedstva pa Zvone Poznik.

Po konferenci so podelili občinska priznanja najzaslužnejšim rezervnim starešinam: dr. Fazarincu, Sabadinu in Puhu. Predsedstvo krajevne organizacije ZRVS Poljane je podelilo knjižne nagrade mladincem Obšterterju, Vidicu in Dimiču, ki so se udeležili pohoda »Po poteh partizanske Jelovice« v kombinirani ekipi ZRVS — ZSMS Poljane.

Petru Zlatnarju v slovo

Sedmega februarja je v kliničnem centru umrl dr. Peter Zlatnar, predvojni revolucionar, organizator Osvobodilne fronte v Šiški in borec NOV, po vojni pa zavzet graditelj socialistične družbe in humanih odnosov med ljudmi.

Peter se je rodil 11. maja 1914 v napredni železničarski družini v Šiški, kjer je odrasel skupaj z brati Mirkom, Janezom in Vasom ter sestro Izo. Tam je začel tudi hoditi v osnovno šolo, potem pa še v II. deško meščansko šolo. Družina Zlatnarjevih je pred nekaj leti za svoje delo v delavskem gibanju, za sodelovanje v NOB in socialistični revoluciji prejela visoko priznanje: zlato plaketo Ilegalca.

Peter je rasel med Šiškarji, otroki delavskih in obrtniških družin. Tam je spoznaval in v živo občutil vso revščino, izkoriščanje in bedo proletarskih slojev. Kot simpatizer komunistične partije je vneto sodeloval v tedanjih akcijah, pri kurjenju kresov ob delavskih praznikih, manifestacijah, pisanju parol, pri potrosnih akcijah in pri shodih kmečko-delavskega gibanja. Potem je začel hoditi na zobotehnično prakso, da bi se izučil za svoj poklic. Ko je bil star 15 let, se je vključil v delo v delavskih društvih Svoboda in Vzajemnost.

Septembra 1938 je bil zaradi svojega dela v delavskem gibanju sprejet v KPS. Postal je organiziran borec za boljši in pravičnejši jutrišnji svet. Bil pa je tudi vnet pristaš mednarodnega eksperimentnega jezika. Leta 1939 je v ta mednarodni jezik prevedel knjigo Edvarda Kardelja »Potovanje skozi čas«, ki jo je ilustriral njegov prijatelj in somišljenik slikar Stane Kumar. Prevod in risbe je Peter poslal prijatelju v Pariz, kjer naj bi knjiga izšla. Vendar je nemška okupacija to preprečila — Petrovega prijatelja je gestapo aretiral, z njim vred pa so izginili tudi prevod Kardeljeve knjige in Kumarjeve ilustracije.

Ker je zmanjkovalo dela, s tem pa tudi kruha, se je Peter leta 1940 zaposlil kot delavec na glavnem kolodvoru v Ljubljani. To mu je še posebej omogočalo organizirano politično delo med železničarji.

V prvem letu okupacije je KPS začela pospešeno organizirati svojo Centralno tehniko, še posebej njen sektor dokumentne tehnike, ki je bila za ilegalce v okupirani Ljubljani življenjskega pomena. Peter se je s svojim strokovnim znanjem, skupaj z zobotehnikom Dragom Weisom aktivno vključil v ilegalno delo dokumentnega sektorja Centralne tehnike.

Petra so aretirali Italijani 29. januarja 1942 in ga po dveh mesecih, ki jih je prebil v šentpeterskih zaporih, odpeljali skozi etapne zapore v Genovi, Pisi, Rimu, Neaplju v internacijo v Andretto.

Tam so ga 20. novembra 1943 osvobodili zavezniki in dva meseca za tem je Peter prostovoljno vstopil v NOV, v 3. prekomorsko udarno brigado. Bil je zobar v taborišču Gravi-na, komisar 3. čete 4. bataljona, pozneje pa komisar 2. bataljona 3. prekomorske brigade. Ko je bil povišan v kapetana, je postal komisar bolnišnice 26. divizije. S tretjo prekomorsko brigado je prešel vso njeno bojno pot.

Takoj po vojni je bil sekretar ministrstva za zdravstvo LRS in član komiteja KPS vladnih ustanov, obenem pa uspešen organizator našega zobozdravstva. Leta 1945 je z Avgustom Zupetom ustanovil v Vegovi ulici našo prvo srednjo šolo za zobotehnike. Naslednje leto je bil demobiliziran. Potem je opravljal številne politične in upravne naloge od sekretarja ministrstva na zdravstvo do postrtnovalnega zdravnika na terenu. Med tem pa je tudi diplomiral na stomatološkem oddelku medicinske fakultete v Ljubljani.

Večina ljudi ima poleg svojega poklicnega dela še nekaj, kar jim je še posebej pri srcu in kar opravljajo s posebnim veseljem. Za Petra sta bila to pesem in esperanto. Nad 20 let je pel v Partizanskem pevskem zboru, obenem pa je bil tudi vnet pionir pri širjenju esperanta. Tako je bil predsednik republiške in zvezne Zveze esperantskih društev, pa tudi član mednarodne esperantske organizacije.

Po letu 1952 se je začel zavzeto posvečati strokovnemu delu, zlasti v zobozdravstvu za otroke. Rad je imel delo z mladino in pionirji, obenem pa je požrtvovalno delal v naši KS in njenih organih. Bil je ob vsem tem tudi nekaj let predsednik organizacije borcev v naši krajevni skupnosti Trg osvoboditve. Zanj je bilo značilno, da je vsako delo v KS, kjer je živel, rade volje sprejel in ga vestno opravil.

Peter Zlatnar je nosilec Partizanske spomenice 1941, in mnogih visokih državnih odlikovanj.

Čeprav ga je pred dobrim letom bolezen težko prizadela, je še vedno aktivno sodeloval v krajevni skupnosti Trg osvoboditve, v akciji »Revolucija še traja« in pri organiziranju zadnje proslave ob praznovanju dneva OF.

S smrtjo Petra Zlatnarja je nastala med nami boleča vrzel, hudo ga bomo pogrešali v naši krajevni skupnosti, posebno pa še v naši organizaciji borcev NOV.

Naj tovariš Peter mirno počiva v domači zemlji, na katero je bil navezan z vsem svojim srcem!

VLASTO KOPAC